

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/117/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010171
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819010171.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného P. S. za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2020 o odvolaní obžalovaného P. S., proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/79/2019 zo dňa 13.07.2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/79/2019 zo dňa 13.07.2020 vo výroku o treste.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného P. S., nar. nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., prechodne bytom H., C. XX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS W. W., podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l), Tr. zák., § 37 písm. h), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analógiám k úhrnnému trestu odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/79/2019 zo dňa 13.07.2020 bol obžalovaný P. S. uznaný vinným z prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 02. 08. 2018 okolo 19.15 h v meste U., okres H. na J. X. P. v bytovom dome č. XXX neoprávnene vošiel do bytu č. XX, v ktorom boli zvesené vchodové dvere z pántov, a ktorého majiteľom je A. X., nar. XX. XX. XXXX a užívateľmi S. X., nar. XX. XX. XXXX a jeho priateľka B. F., nar. XX. XX. XXXX, následne vo vnútorných priestoroch bytu fyzicky napadol S. X. tak, že ho opakovane strednou až väčšou intenzitou udieral päťou do tváre, nakoľko si S. X. nesplnil svoj záväzok a neposlal mu DVBT prijímač a tiež peňažnú sumu vo výške 20,- €, pritom, ako ho fyzicky napádal, sa mu tiež vyhrážal dopichaním, čím svojim konaním narušil domovú slobodu S. X. a B. F., zároveň S. X. spôsobil trieštivú zlomeninu nosových kostí s menším posunutím úlomkov, ktoré je z medicínskeho hľadiska ľahké zranenie a vyžiadalo si dobu liečenia od 02. 08. 2018 do 12. 08. 2018, t. j. 10 dní a súčasne vzbudil u S. X. dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky dopichaním aj uskutoční.

Za to bol obžalovaný P. S. odsúdený podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. V písomnom vyhotovení odvolania uviedol, že odvolanie smeruje proti výroku o trestu. Poukázal, že na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2020 vykonal vyhlásenie čím deklaroval svoje uvedenie si nesprávnosti svojho konania aj priznania si všetkého čo spáchal. Poznamenal, že roky žil v centre pre závislé osoby v zariadení v F. a po tom, ako si našiel priateľku s ktorou sa následne rozišli sa zasa dostal do problémov a stalo sa čo sa stalo. Celá udalosť ho veľmi mrzí. Chce sa vrátiť do F. a žiť už len tam, chce sa liečiť zo závislosti na alkohole. Ďalej uviedol, že aj keď už bol v minulosti viackrát súdne trestaný, tieto odsúdenia vždy súviseli s požitím alkoholu, je závislý a chce sa liečiť. Je si istý, že s čistou myslou by sa nikdy nedopustil nijakej trestnej činnosti. Opätovne uviedol, že ku svojmu konaniu sa v celom rozsahu priznal, bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov (čo je ešte o 16 mesiacov viac než mu bolo uložené trestným rozkazom zo dňa 03.06.2019) pociťuje ako neprimeranú tvrdosť zákona, keďže je presvedčený o tom, že v jeho prípade, keď zákon pripúšťa aj uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, prípadne trestu odňatia slobody nižšieho trvania, by uloženie takéhoto trestu prípadne aj s tou najdlhšou skúšobnou dobou úplne postačoval na prevýchovu a nápravu jeho osoby, s tým, že sa chce liečiť od závislosti na alkohole. Záverom navrhol, aby krajský súd v súlade s ustanovením § 322 Trestného poriadku po vyhodnotení všetkých skutočností ním uvedených, sám zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a aby sám vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým by mu uložil trest odňatia slobody v nižšej výmere alebo trest odňatia slobody s podmieneným odkladom aj s maximálnou dĺžkou skúšobnej doby.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na dôvodoch písomného odvolania a dodala, že trest je neadekvátny vzhľadom na okolnosti prípadu a taktiež na to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal. Navrhla obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody, alternatívne navrhla uloženie trestu v takej výške, ako bol obžalovanému uložený trestným rozkazom, a to aj s ohľadom na to, že obžalovaný prejavil záujem liečiť sa zo svojej závislosti.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa stotožňuje s s uloženým trestom súdom prvého stupňa, tento považuje za zákonný a správny a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že by chcel ísť naspäť do F., kde som sa predtým liečil a v ostatnom sa stotožňuje s návrhom svojej obhajkyne.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 13.07.2020 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane

podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa vzal u osoby obžalovaného do úvahy existenciu poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l), Tr. zák., pretože obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a trestný čin oľutoval. Na druhej strane obžalovanému priťažovalo podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, že v prejednávanom prípade spáchal viac trestných činov a že v minulosti už bol viackrát súdne trestaný. V danom prípade druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 194 ods. 2 Tr. zákona vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na jeden až päť rokov. Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 28 mesiacov až 5 rokov. Po zhodnotení všetkých skutočností, majúúc význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie na osobu obžalovaného nie je potrebné vplývať trestom odňatia slobody na základe modifikovanej trestnej sadzby, ale účel trestu bude možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. Odvolací súd pripomína, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a súd toto jeho vyhlásenie prijal. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d) <., ods. 4 Tr. <. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. <. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd v napadnutom rozsudku zrušil výrok o treste a u obžalovaného použil analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. pre ukládanie trestu. Vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznání viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Krajský súd má za to, že pri použití danej analógie na nápravu obžalovaného postačí znížený trest, a to na 18 mesiacov. Takto uložený trest odvolací súd vyslovil ako nepodmienečný, nakoľko neboli splnené podmienky § 49 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný opakovane narušuje záujmy chránené Trestným zákonom.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, odvolací súd pripomína, že obžalovaný v posledných

desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestneho činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a v takom prípade podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu do ústavu s stredným stupňom strázenia, preto krajský súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Odvolací súd nezistil pochybenie vo výroku, ktorým okresný súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie, pretože znaleckým posudkom bol u obžalovaného konštatovaný syndróm závislosti od alkoholu a znalec mu navrhol uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.